

Μεγάλωσε στην Κύπρο, ζήτησε υπηκοότητα,...του είπαν όχι γιατί είναι νοητικά ανάπηρος

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Η συγκεκριμένη νομοθεσία περιέχει ίσως από τις πιο άδικες και ρατσιστικές πρόνοιες σε βάρος ατόμων με αναπηρίες.

Αυτό τουλάχιστον φαίνεται από την περίπτωση ενός ατόμου με νοητική αναπηρία που δεν του παραχωρούσαν κυπριακή υπηκοότητα, παρά το γεγονός ότι η μητέρα του είναι Κύπρια πολίτης.

Η μητέρα του ατόμου αυτού, προχώρησε στην υποβολή παραπόνου προς την

Επίτροπο Διοικήσεως και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, θέτοντας ενώπιόν της, την απάντηση που έλαβε από το Τμήμα Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης, ότι απέρριψαν το αίτημα του γιου της για απόκτηση κυπριακής υπηκοότητας με πολιτογράφηση, επειδή θεωρήθηκε ότι δεν πληρούσε την προϋπόθεση που τίθεται στο σχετικό Νόμο να έχει «πλήρη ικανότητα», και επομένως δεν υφίσταται οποιοσδήποτε ουσιαστικός λόγος για Πολιτογράφησή του ως Κύπριου πολίτη.

Σύμφωνα με την Επίτροπο Διοικήσεως, ως επακόλουθο, ο υιός της παραπονούμενης εξακολουθούσε να είναι το μοναδικό μέλος της οικογένειάς του χωρίς κυπριακή υπηκοότητά, χωρίς «πρόσβαση σε δικαιώματα και διευκολύνσεις που αφορούν στους Κύπριους πολίτες, αντίθετα με τη μητέρα και την αδελφή του, στη χώρα όπου έχει ενηλικιωθεί και διαμένει τα τελευταία 28 χρόνια, δηλαδή, για το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του, για το μοναδικό λόγο ότι είναι άτομο με νοητική αναπηρία».

Η δυσμενής διάκριση ατόμων με αναπηρίες και η Σύμβαση του ΟΗΕ

Η Επίτροπος Διοικήσεως, αναφέρει πως διαφάνηκε ότι ο εν λόγω Νόμος αποτελεί αντιπροσωπευτικό παράδειγμα νομοθεσίας που παρεμποδίζει την ίση μεταχείριση και ευνοεί τη διάκριση σε βάρος των ατόμων με αναπηρία κατά παράβαση της Σύμβασης του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες.

Αφού τονίζει ότι στο άρθρο 111 του εν λόγω Νόμου γίνεται αναφορά σε πλήρη ικανότητα σε σχέση με την απόκτηση κυπριακής υπηκοότητας δυνάμει πολιτογράφησης, η Επίτροπος Διοικήσεως επικαλείται τις πρόνοιες και διατάξεις της Σύμβασης του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες που προστατεύουν «το δικαίωμα στην ελευθερία διακίνησης, απόκτηση ιθαγένειας αλλά και γενικότερα τις «διαδικασίες μετανάστευσης που ισχύουν σε μία χώρα, η οποία οφείλει να διασφαλίζει στα άτομα με αναπηρία σε ίση βάση με τα άτομα χωρίς αναπηρία, χωρίς οποιαδήποτε διάκριση.

Με άλλα λόγια, σημειώνει η Επίτροπος, οποιαδήποτε αναπηρία, δεν μπορεί να αποτελεί λόγο δυσμενούς μεταχείρισης και αποκλεισμού οποιουδήποτε ατόμου απευθύνεται στις μεταναστευτικές αρχές, υποβάλλει αιτήματα ή αξιολογείται στο πλαίσιο μιας διαδικασίας που σχετίζεται με τη μετανάστευση και την απόκτηση ιθαγένειας σε μία χώρα».

Και αυτό, συνεχίζει, γιατί με τη Σύμβαση αναγνωρίζεται το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία, περιλαμβανομένης της νοητικής αναπηρίας, «σε αυτοδιάθεση, την ίση τους αξία και το ίσο δικαίωμά τους να φέρουν και να ασκούν τα δικαιώματά τους όπως κάθε άλλος άνθρωπος.

«Δίδει έμφαση στις δυνατότητές τους να αναπτύξουν δεξιότητες και ικανότητες, με κατάλληλη στήριξη, καθώς και να ενσωματώνονται πλήρως στην κοινωνία, φτάνει να αίρονται συνεχώς όλα τα εμπόδια που καθιστούν αυτή την ενσωμάτωση και ισότητα ανέφικτη».

Σε όλη της την έκταση, η Σύμβαση καθιστά υποχρέωση την άρση όλων των νομικών και συμπεριφορικών εμποδίων, «απαγορεύει τα στερεότυπα, τις προκαταλήψεις και κάθε επιβλαβή για την αναπηρία πρακτική καλώντας τα κράτη να αναλάβουν την καταπολέμησή τους» και «αναγνωρίζει κάθε άτομο ως ίσο ενώπιον του νόμου και ως έχον ικανότητα προς δικαιοπραξία».

Οι συστάσεις της Επιτροπής Διοικήσεως για εναρμόνιση

Η Επίτροπος Διοικήσεως επισημαίνει ότι:

- Στοιχειοθετείται πρόδηλη διάκριση με βάση την αναπηρία, υπό τη μορφή του αποκλεισμού και της πλήρους παρεμπόδισης της αναγνώρισης και άσκησης του δικαιώματος σε ελευθερία διακίνησης και ιθαγένειας, σε ίση βάση με άλλους αιτητές».
- Συντρέχει «πολλαπλή διάκριση σε βάρος του παραπονούμενου, διότι η αναπηρία και η καταγωγή του διαπλέκονται και αλληλεπιδρούν κατά την πιο πάνω διάκριση», ενώ η αναφορά στον Νόμο σε «πλήρη ικανότητα» που βρίσκεται σε ασυμφωνία με τις διατάξεις της Σύμβασης, επιτρέπει όπως κάθε άτομο με νοητική αναπηρία «θεωρείται αυτόματα ανίκανο, δεικνύοντας ένα από τα συνηθέστερα στερεότυπα σε βάρος των ατόμων με αναπηρία».

Η Επίτροπος Διοικήσεως εισηγήθηκε στην Έκθεσή της, εναρμόνιση του περί Αρχείου Πληθυσμού Νόμου με τη Σύμβαση για άρση της διάκρισης λόγω αναπηρίας, που δημιουργούσε η προϋπόθεση απόκτησης της κυπριακής υπηκοότητας την «πλήρη ικανότητα» των αιτητών, καθώς και όπως, σε περίπτωση υποβολής αιτήματος από τον παραπονούμενο για απόκτηση κυπριακής υπηκοότητας, αυτό εξεταζόταν στη βάση των όσων είχαν αναλυθεί στην Έκθεση.

Πηγή: reporter.com.cy